

Medezeggenschap moeilijk? Nee hoor!

Hadden we vroeger als vertegenwoordiging alleen de cliëntenraad, tegenwoordig - en dit is zelfs bij wet geregeld - hebben cliënten én verwanten een plek binnen de besluitvorming die er echt toe doet.

Toch beleeft het recht van medezeggenschap lastige tijden. Waarom is het zo moeilijk mensen te vinden die willen participeren in een inspraakorgaan?

Van laag tot hoog is het mogelijk om inspraak te geven. Het is de verantwoordelijkheid van de organisatie om te weten of er wel of geen inspraakprocedure op van toepassing is. Dus niet eerst zaken gaan regelen en pas later de vraag beantwoorden of er wel of niet een instemming of advies voor nodig is. Dat dit zo nu en dan lastig kan zijn begrijp ik goed, toch voorkomt dit latere problemen.

Door bij aanvang rekening te houden met mogelijke inspraakprocedures, kan tijd en ellende worden voorkomen, dat is een groot voordeel.

Vaak volstaat een huiskamergesprek, dit is een laag-drempelige manier om tot advies te komen. Betreft het organisatiebrede zaken, dan worden deze behandeld in de centrale cliëntenraad.

Nu is het natuurlijk wel zo dat er voor deze inspraakorganen, van groepsniveau tot aan de centrale cliëntenraad, mensen nodig zijn. Medezeggenschap doe je tenslotte samen!

Ik ben ervan overtuigd dat er ergens in de medezeggenschap een plaats voor u is, en nodig u dan ook graag uit om te participeren.

Bent u enthousiast, aarzelt u of heeft u nog twijfels of vragen? Bel me op of stuur een e-mail naar cliëntenraad@prinsentichting.nl.

Ik kijk ernaar uit u te woord te staan. Tot dan! ■

Paul van Wereld
voorzitter cliëntenraad